

[Peter Brixtofte]

fordeles på flest muligt i det danske samfund. Efter Venstres opfattelse vil det være en vigtig indsats til gavn for demokratiet at sikre flest mulig inddragelse i det lokale demokrati.

Men uanset dette vil der være en fælles politisk opgave tilbage, der går ud på at sikre helheden i en kommune, i et amt eller i hele landet. Der vil være brug for politikere til at styre uden om særinteresserne for at varetage helheden.

I forbindelse med afstemningen den 2. juni er der talt om problemer med folkestyret, fordi et flertal i befolkningen stemte imod et stort flertal i Folketinget. Efter Venstres mening er det en forenklet konklusion. Det er selve meningen med folkeafstemning, at der skal stemmes på kryds og tværs af partipolitiske holdninger. Hvad skulle vi ellers med folkeafstemninger?

Der er imidlertid altid grund til at spekulere over, om det politiske system er i modvind, og om det kan fornyes, for demokratiet vil vi jo ikke af med. Hvad er der af systemer, der er bedre end demokrati? Ingen.

Efter Venstres opfattelse vil der i et demokrati til enhver tid være skismaer mellem vælgere og valgte. Det er der ikke noget nyt i. Mediernes ændrede karakter gør måske, at det i dag mere bliver personernes kamp, end det bliver ideernes kamp, og det er der nogle konsekvenser af, og det kan vi ikke lave om på. Men derfor vil tilliden til politikerne som mennesker blive mere og mere vigtig i forhold til betydningen af vælgerforeninger og partier.

Det stiller krav til os, der er med, og til dem, der skal være med til at forme fremtiden, ungdommen. En fremtrædende socialdemokrat sagde engang, at socialdemokraterne skulle tale til kongen i det enkelte menneske og ikke til pjalten. Skulle vi ikke gøre denne opfordring til vores alles opfordring til hinanden?

En politiker bliver ikke bedre af at forfølge og mistænkeliggøre andre politikere. Skulle vi ikke i fællesskab blive enige om at gå ud fra, at vore politiske kollegaer arbejder ud fra reelle hensigter? Gensidige beskyldninger for skandaler gavner ingen, men det skader os alle og dermed demokratiet.

Venstre vil yde sit bidrag til en god tone i den politiske debat og gentage opfordringen om, at vi taler til kongen i det enkelte menneske og ikke til pjalten, om ikke andet så af hen-

syn til vores fælles gode, det danske demokrati.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det var da en underlig tale. Jeg synes, den var lidt rodet, for på den ene side roser hr. Peter Brixtofte folkeafstemninger, hvad jeg er helt enig i, men på den anden side siger hr. Peter Brixtofte: Nu blev det et ja i 1972, et ja i 1986 og et nej i 1992, hvordan skal vi så forene de synspunkter? Jamen der er ikke andet at sige, end at det blev et ja i 1972 og 1986 og altså et nej i 1992.

Så må jeg spørge: Hvordan havde hr. Peter Brixtofte forventet det skulle efterleves? Præcis på samme måde, som ja blev efterlevet de to gange, vi tidligere har haft en folkeafstemning på EF-området. Er det anderledes, fordi det nu er blevet et nej?

Jeg vil gerne sige til hr. Peter Brixtofte, at det er en bindende folkeafstemning, vi har haft. Jeg synes, en folkeafstemning til enhver tid skal respekteres, også hvis den er vejledende, men dette er en bindende folkeafstemning, og det er stadig væk ikke min opfattelse – slet ikke efter hr. Peter Brixtoftes ordførertale – at regeringspartierne vil efterleve den afstemning. Man taler stadig væk om, at det er hjerteløst, og bekymrer sig om beskæftigelsen, de arbejdsløse, pensionisterne og de syge. Hvad i alverden har det med Unionen at gøre? Intet – intet, må jeg gentage.

Når hr. Peter Brixtofte så nævner de kræfter – som jeg kan være meget enig i er negative i Europa – som har rost afstemningsresultatet, skal jeg fuldende hr. Peter Brixtoftes tale ved at sige, at Margaret Thatcher, England, nygaullisterne, delstatspræsidenterne i Tyskland og også Labour i Storbritannien har rost det. Det synes jeg ikke man bare sådan kan skøjte hen over. Jeg synes, der trænges til en markering efter Venstres ordførers tale.

For nu at tage debatten op igen kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvis det bliver et nej i Irland – det er der ikke mange der tror på, stadig væk fordi Irland har langt større økonomiske interesser i at stemme ja, end Danmark havde, men hvis det nu bliver et nej, er Traktaten så faldet på gulvet? Eller hvor mange lande skal stemme nej, før den er faldet på gulvet? Er det ikke stadig væk sådan, at når ét land har